

kunne de sandelig ikke gaae fra dem, men naar de have rakt deres Hænder iveiret den ene Dag, saa kunne de godt sige den anden Dag, at de ikke have rakt Hænderne iveiret. Det forekommer os altsaa, at Offentligheden bevarer fuldtsaavel ved den navnlig Afstemning som ved Raaringen (Nei!). Ja, jeg beder om Forladelse, jeg maa fastholde den Mening, at Handlingen selv er lige offentlig, idet Enhver af de Tilstedeværende kan høre, hvorledes Stemmerne afgives, og et Eftersyn af Protokollen jo end yderligere kan see, efter at Valghandlingen er foregaaet, hvorimod Enhver virkelig ikke i samme Dieblis kan see, hvem der stemmer paa den ene eller paa den anden Candidat ved at rakte Hænderne iveiret.

Efter vor Mening har Raaringen den Betydning, at det er et Skjøn, hvorved Valgbesthyrelsen erkjender, hvem der er valgt. Naar dette Skjøn ligger saa klart og tydeligt for Dagen for Alle og Enhver, at der ikke er mindste Tvivl om, at vedkommende Candidat har havt overveiende Stemmeantal, ja saa er Sagen dermed afgjort; men, er der nogen Tvivl, saa Valget synes mindre sikkert afgjort, saa kan der begjeres navnlig Afstemning, og navnlig Afstemning vil i Regelen ikke begjeres uden af de Candidater, som have nogen Sandsynlighed for at komme igjennem; det Mødsatte har undertiden været Tilfældet; men jeg troer, at det efterhaanden vil udvikle sig, som jeg har forklaret. See! dette gjælder altsaa mod de Bemærkninger af den ærede Rigsdagsmand, som gaae ud paa, at vi ved vort Forslag skulde sætte Samvittigheden bag et Skjærmbånd; jeg indseer virkelig ikke, at man med Rette kan udtrykke sig paa den Maade. Den ærede Rigsdagsmand udviklede ogsaa det Bigtige og Bæsentlige i den personlige Sammenkomst med Vælgerne, hvori vi ere fuldkommen enige med ham. Det er jo netop vor Agt, at bevare den personlige Sammenkomst saameget som muligt; men den ærede Rigsdagsmand glemmer, at han for den halve Valgfreds, for $\frac{5}{12}$ af Vælgernes Vedkommende, aldeles haver al given Leilighed til den personlige Sammenkomst. Thi Følgen af hans Valgmaade vil sikkert blive den — forsaavidt jeg har noget Begreb om den menneskelige

Natur — at Samfingerne ville sige: hvad skulle vi i Kallundborg, vi kunne jo afgjøre Valget ligesaa godt, naar vi blive paa Samsø; thi, bliver den Candidat, vi onste, valgt, behøve vi ikke at tage over til Kallundborg; bliver han ikke valgt, saa kunne vi afholde en særlig navnlig Afstemning her paa Den. Det forekommer mig saaledes, at dette ligefrem leder til, at Samfingerne ikke møde ved Afstemningen ved selve Valghandlingens Begyndelse, ved Raaringen, men først ved den navnlig Afstemning, og i Tiden vil det altsaa udvikle sig derhen, at Regelen bliver, at Samfingerne begjere en navnlig Afstemning, og at Sjællanderne vide det iforveien, og derfor blive reent borte fra Raaringen og fra det, som er det egentlige Valgmøde. Vi derimod have meent, at Raaringen ikke behøves, da den navnlig Afstemning dog i de fleste Tilfælde bliver det endelig Afgjørende. Da det dernæst i vort Forslag paalægges Candidaten at komme i Berøring afveirende med den ene og den anden Deel af Valgfreds, vil jo altid den ene Halvdeel af Vælgerne være tilstede, inden de personlig afgive deres Stemme. Dertil kommer, at det slet ikke er sagt, at de Vælgere, der møde ved den anden Afstemning i Kallundborg, have været tilstede ved selve Valghandlingen, ved Raaringen, de kunne altsaa komme der aldeles uforberedte, aldeles uden at vide Noget derom, uden paa anden eller tredie Haand. Jeg kan saaledes ikke see Andet, end at de Argumenter, der ere gjorte gjældende mod Udvalgets Forslag, ikke have havt saameget at betyde, som det seer ud til. Raaringerne ere før os Undtagelser eller kunne dog ikke afgjøre Valget, uden undtagelsesviis; den personlige Sammenkomst derimod er Regel, og denne Regel maae vi søge at bevare os saameget som muligt.

Tfcherning: For at det ærede Thing kan forstaae, hvad Udvalget sætter bag deres „Tovrigt“ maa jeg tage mig den Frihed at oplæse det; det er saaledes: „Tovrigt giver det for Landsthinget forelagte Forslag om Valg af en Folkethingmand for Færrerne, som i alt Bæsentligt er tiltraadt af Landsthingets Udvalg“ &c. Det er den Maade, hvorpaa de Herrer have bragt det ind; der er tilsat et